

KUUDENNEN VIIKON KESKIVIIKKO AAMUPALVELUS

Psalmikatisman :sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit.
2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 2. säv.**

Oi armollinen, monien syntien painaessa kiven tavoin minä makaan välinpitämättömyyden haudassa. Nosta minut siitä ylös, Sinä laupias Herra!

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Valtiatar, Jumalansynnyttäjä, kun Sinun poikasi kallis risti varjelee meitä kaikkia, me torjumme helposti vihollisen kaikki hyökkäykset. Sen tähden me velvollisuutemme mukaisesti ylistämme Sinua valkeuden äitinä ja meidän sielujemme ainoana toivona.

Psalmikatisman 3:nneen kunnian jälkeen **troparit, 3. säv.**

Tänään Lasarus haudataan kuolleena ja hänen sisarensa veisaavat valitusvirttä. Ennalta tietävänä Jumalana Sinä ennustit kärsimyksestä, kun sanoit opetuslapsillesi: Lasarus on nukahtanut, mutta nyt minä menen nostamaan ylös hänet, jonka olen luonut. Sen tähden me kaikki huudamme Sinulle: Kunnia olkoon väkevyytesi voimalle!

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Oi Kristus, kun aviota tuntematon puhdas Äitisi näki Sinut kuolleena puulta riippumassa, hän valitti äidillisesti ja sanoi: Miten maksoikaan Sinulle heprealaisten laiton ja kiittämätön rahvas saatuaan nauttia monia suuria lahjojasi, oi Poikani? Veisuin minä ylistän jumalallista alentumistasi!

Minean kanoni ja nämä triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 3:nneen veisun.

Triodion, Joosefin runo

3. veisu. 2. säv. Irmossi

Armollinen Jumala, / Sinä hyvyyden istuttaja / ja hyvien tekojen kasvattaja, / tee hedelmälliseksi minun järkeni, // joka on hedelmättömäksi tullut.

Troparit

Herra, vahvista pahan hyökkäysten heikentämä mieleni ristisi voimalla ja ohjaa se Sinun tahtoosi.

Kristus, nosta ylös minut, joka makaan hekumain vuoteella välinpitämättömyyden uuvuttamana, ja osoita minut kärsimystesi kumartajaksi.

Paastolla kirkastaen sielumme kiiruhtakaamme puhtaina kohtaamaan Kristus, joka tulee lihallisesti Jerusalemiin.

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas, jumaluuden tuli ei Sinua polttanut. Polta Sinä minun himojeni aineellinen kiihko, että uskoen aina ylistäisin Sinua.

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 3. säv.

Oi hedelmätön ja lapseton sielu, / hanki hyvä hedelmä, ja huuda lapsirikkaana:
/ Sinun kauttasi olen vahvistunut, Jumala, // ei ole muuta pyhää, ei muuta vanhurskasta kuin Sinä, Herra!

Troparit

Tänään kuollessaan ei Lasarus jäänyt Jeesuksen kaikkinäkevältä silmältä huomaamatta. Sen tähden Hän lausuikin opetuslapsilleen huutaen: Ystävä Lasarus on nukahtanut, mutta minä menen herättämään hänet.

Herra, kun sanoit taas meneväsi Juudeaan, Sinä säikäytit opetuslapsesi, mutta Tuomas huusi rohkeasti: Hän on Elämä, menkäämme! Ja jos kuolemmekin, saamme uuden elämän!

Kunnia - -.

Oi yksiolennollinen Kolminaisuus, kaikkivaltias Isä, yhtä aluton Poika ja yhdessä hallitseva jumalallinen Henki, yhtenä kumarrettu luomaton jumaluus, Sinua me kaikki ihmiset veisuin ylistämme.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas Neitsytäiti, Sinä Iisain juuri, josta on noussut Kristus, maasta syntyneitten elämää kantava kukka, Sinun kauttasi olemme saaneet lunastuksen turmeluksesta ja kuolevaisuudesta. Sinua, Puhdas, me kaikki veisuin ylistämme.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Iloitse, Siion! Sinun Kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena, niin kuin profeetta on huutanut. Varsa kantaa ruumiillisesti Häntä, joka pitää kaiken kädessään. Veisatkaamme Hänen vallallensa!

Irmossi. 3. säv.

Oi hedelmätön ja lapseton sielu, / hanki hyvä hedelmä, ja huuda lapsirikkaana:
/ Sinun kauttasi olen vahvistunut, Jumala, // ei ole muuta pyhää, ei muuta vanhurskasta kuin Sinä, Herra!

8. veisu. 2. säv. Irmossi

Veisatkaamme Hänelle, / joka on muinoin Siinain vuorella / edeltäkuvannut Moosekselle orjantappurapensaassa Neitsyttä koskevan ihmeen, // sekä kiittäkäämme ja suuresti ylistäkäämme Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Kristus, Sana, vieritä pois kurjaa sieluani painava hirveän välinpitämättömyyden kivi ja nosta minut tunnottomuuden haudasta ylistämään Sinua!

Edeltätietävänä Jumalana Sinä suuressa armossasi ilmaisit ystävillesi ystäväsi kuoleman, sillä Sinä olit nostava hänet neljäntenä päivänä haudasta Sinua ylistämään.

Kristus, Sinä tulet taas Juudeaan, joka haluaa surmata puun kautta Sinut, elämän puun, sillä Sinä haluat tehdä kuolemattomiksi puusta syömisen kuolettamat.

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, puhdas Neitsyt, tulivat näkyville kaikki Jumalan tiet, kun Hän varjeli Sinut synnytyksen jälkeenkin puhtaana, selvästi sinetöitynä, kaikkina aikoina.

Toinen irmossi. 3. säv.

Veisuin ylistäkää aluttomasta Isästä ennen aikoja syntynyttä / ja viimeisinä aikoina Jumalansynnyttäjistä lihaan pukeutunutta Jumalaa / täydellisenä ihmisenä ja totisena Jumalana. // Kiittäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Kristuksen ystävä Lasarus kuolee tänään ja viedään pois, ja Martan ympärillä olevat naiset valittavat sisarten onnettomuutta. Mutta Kristus tulee iloiten hänen tykönsä näyttääkseen ihmisille, että Hän on kaikkien elämä.

Ihmiset, taitakaamme hyveitten oksia laupeudentekojen korkeudesta ikään kuin Öljymäeltä! Tulkaa, valmistautukaamme hengellisesti ottamaan vastaan Kristus veisuin ylistäen, kiittäen ja korkeasti kunnioittaen Häntä kaikkina aikoina!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Enkelten sotajoukot ylistävät Sinua, laskematon Valkeus, kolmipersoonainen ykseys, Isä, Poika ja elävä Henki, yksi jumaluus, yksi hallitus. Mekin maan päällä veisuin ylistämme, kiitämme ja korkeasti kunnioitamme Sinua kaikkina aikoina!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Oi puhdas, me kaikki sukupolvet ylistämme Sinua autuaaksi nähdessämme suuret tekosi, sillä yliluonnollisesti Sinä synnytät kaiken Luojan Jumalana ja ihmisenä. Sen tähden me kiitämme ja korkeasti kunnioitamme Sinua, oi viaton, iankaikkisesti.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Käykäämme mekin lasten kanssa kohtaamaan Kristusta Jumalaa, kantakaamme palmunlehvien sijasta laupeudentekoja ja huutakaamme oksinamme sydämen rukous: Hoosianna! Kiittäkää ja korkeasti ylistäkää Häntä iankaikkisesti!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 3. säv.

Veisuin ylistäkää aluttomasta Isästä ennen aikoja syntynyttä / ja viimeisinä aikoina Jumalansynnyttäjistä lihaan pukeutunutta Jumalaa / täydellisenä ihmisenä ja totisena Jumalana. // Kiittäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina!

9. veisu. 2. säv. Irmossi

Ken maailman lapsista on sellaista kuullut, / tai ken on koskaan sitä nähnyt, / että neitsyt on kohdussaan kantanut / ja kipuja kärsimättä lapsen synnyttänyt? / Tämä ihme on kuitenkin Sinulle tapahtunut. // Sinua, puhdas Jumalansynnyttäjä, me ylistämme.

Troparit

Paaston vahvistamana Daniel tukki petojen kidat. Sieluni, ota hänestä esimerkkiä ja karkota risti aseenas leijonan tavoin karjuva käärme, joka etsii syödäksensä jokaisen sielun.

Jumalan Sana, nosta elävöittäväällä sanallasi ylös syntien surmaama ja rikkomusten hautaan suljettu sieluni, ja suo sen kantaa hyveitten palmunlehviä Sinulle, kuoleman Voittajalle!

Jumalan, Isän, Sana, jonka valtaistuimena on taivas ja jalkain astinlautana maa, saapuu varsalla ratsastaen pyhään kaupunkiin saadakseen kaikkien Kuninkaana kuulla pienokaisten suusta ihanan ylistyksen.

Jumalansynnyttäjälle

Oi ylen ihmeellinen ja puhdas Neitsyt, yksin Sinä tulit ihanaksi naisten joukossa, kun synnytit ihanan, kaikkia ihmisiä ihanammaksi tulleen Sanan. Rukoile Häntä, että Hän kaunistaisi minun sydämeni inhottavuuden.

Toinen irmossi. 3. säv.

Mooses näki Sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, / sillä Sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, eikä se kuitenkaan Sinua polttanut. / Daniel taas näki Sinut vuorena, / josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. / Ja Jesaja julisti Sinut vesaksi, // joka oli versova Daavidin juuresta.

Troparit

Lasaruksen sisaret vuodattavat tänään hautakyyneleitä nähdessään veljensä katkeran kiven kätkemänä. Sinä, minun Kristukseni, et ollut paikalla, vaan kaukana siitä kertoen lausuit apostoleillesi: Iloitsen teidän tähtenne.

Taas tulee Kristus sinun tykösi, sinä murhaaja Juudea, sillä Jumalana Hän, jonka halusit kivittää, halajaa toteuttaa kärsimyksen. Katso, omasta halustaan Hän saapuu murhanhimosi ulottuville pelastaaksensa meidät.

Kunnia - -.

Jumaluus on ykseys ja Kolminaisuus. Oi ihmettä! Luonnoltaan yhtenä Hän muodostuu erillisistä persoonista, ja jakaantumattomana jakaantuu. Yhtenäkin Hän on kolme. Hän on Isä, Poika ja elävä Henki, joka kaiken varjelee.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Kuka on kuullut lapsensynnyttäjäneitseestä ja miehettömästä äidistä? Sinussa, Maria, toteutuu ihme, mutta sano minulle, kuinka? Älä tutki Jumalan synnyttämisen syvyyttä. Se on aivan totta, mutta sitä ei ihmismieli voi käsittää.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Punokaamme yhteen palmunlehviä ja käykäämme hengellisesti ja ruumiillisesti luoksemme tulevaa Valtiasta vastaan, sillä siunattu on Hän, joka tulee totisena Poikana Herran ja Isän nimeen.

Irmossi. 3. säv.

Mooses näki Sinut Siinain vuorella orjantappurapensaassa, / sillä Sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, eikä se kuitenkaan Sinua polttanut. / Daniel taas näki Sinut vuorena, / josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. / Ja Jesaja julisti Sinut vesaksi, // joka oli versova Daavidin juuresta.

Virrelmästikiirat, 1. säv.

Israel oli pukeutunut purppuraan ja pellavaan / ja loisti pyhissä kuninkaallisissa vaatteissa. / Hänen rikkautenaan olivat profeetat ja hän iloitsi

lain palveluksista. / Mutta naulittuaan ristille Sinut, köyhäksi tulleen Hyväntekijän, porttien ulkopuolella / ja hyljättyään Sinut, joka elät ristin jälkeenkkin / ja olet aina Isän Jumalan helmoissa, / hän nyt janoaa armon pisaroita. / Niin kuin köyhälle Lasarukselle armoton rikas mies hän on vaihtanut purppuran ja pellavan sammumattomaan tuleen / ja on tuskissa nähdessään, / kuinka pakanakansat, jotka ennen kärsivät puutetta totuuden murusistakin, / nyt ovat Aabrahamin, uskon, helmoissa pukeutuneina Sinun veresi purppuraan ja kasteen pellavaan, / kuinka he iloitsevat ja nauttivat armolahjoista ja lausuvat: // Kristus meidän Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Teitä, ylen maineikkaat marttyyrit, / ei ahdistus, ei puute, ei nälkä, ei vaino, / ei kidutus, ei petojen raivo, / ei miekka eikä tulen uhka voinut Jumalasta erottaa, / vaan Häntä halaten te taistelitte ikäänkuin vieraisissa ruumiissa / ja ylititte luonnon halveksiessanne kuolemaa. / Sen tähden te olettekin ansionne mukaan saaneet palkkanne / ja tulleet taivasten Valtakunnan perillisiksi. // Rukoilkaa lakkaamatta meidän sielujemme puolesta!

Kunnia - - nyt - -. Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle

Ihmisiä rakastava Kristus, / kun puhdas synnyttjäsi näki riippumassa Sinut, joka olet ripustanut maan vetten päälle, hän huusi: / Voi, mikä on tämä outo näky! / Suloinen Poikani, mihin on laskenut ääretön kauneutesi? / Minä ylistän armoasi, // sillä vapaaehtoisesti Sinä kärsit kaikkien puolesta.

KUODES HETKI

Profetian tropari, 5. säv.

Pyhä, kaikkivaltias Herra, me rukoilemme Sinua: Osoita meissä armosi äläkä jätä meitä rikoksiimme!

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen*

Prokimeni, 4. säv.: Ylistäkää, te Herran palvelijat, / ylistäkää Herran nimeä.

Liitelauselma: Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti.

Profeetta Jesajan kirjasta (58:1-11):

Näin sanoo Herra: Huuda kurkun täydeltä, älä arkaile,

anna äänesi kaikua kuin pasuuna!

Kerro kansalleni sen rikokset,

Jaakobin suvulle sen synnit.

Minua he ovat etsivinään päivästä päivään

ja kyselevät tietoa minun teistäni

niin kuin kansa, joka noudattaa vanhurskautta

eikä ole hylännyt Jumalansa säätämää oikeutta.

He pyytävät minulta oikeudenmukaisia tuomioita,

he pyytävät Jumalaa puolelleen ja sanovat:

"Miksi sinä et huomaa, kuinka me paastoamme?

Etkö näe, kuinka me kuritamme itseämme?"

Näen kyllä! Paastopäivänäkin te ajatte omia etujanne,

te ahdistatte niitä, jotka raatavat puolestanne.

Riitaa ja katkeruutta teidän paastonne tuottaa,

raakoja nyrkiniskuja.

Te ette enää pidä sellaista paastoa,

joka kantaa rukoukset taivaisiin.

Tuollaistako paastoa minä teiltä odotan,

tuollaista itsenne kurittamisen päivää?

Sitäkö, että te riiputatte päätänne kuin rannan ruoko,

pukeudutte säkkivaatteeseen, makaatte maan tomussa,

sitäkö te kutsutte paastoksi,

Herran mielen mukaiseksi päiväksi?

Toisenlaista paastoa minä odotan:

että vapautat syyttömät kahleista,

irrotat ikeen hihnat

ja vapautat sorretut,

että murskaat kaikki ikeet,

murrat leipää nälkäiselle,

avaat kotisi kodittomalle,
vaatetat alastoman, kun hänet näet,
etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi.
Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi
ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen.
Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi
ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi.
Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä,
kun huudat apua, hän sanoo: "Tässä minä olen."
Jos hävität sorron ikeen keskuudestasi
ja lopetat sormella osoittelun ja pahat puheet,
jos annat nälkäläiselle omastasi
ja ravitset sen, joka kärsii puutetta,
niin sinun pimeyteesi koittaa valo
ja yön varjo muuttuu keskipäivän kirkkaudeksi.
Ja Herra on alati ohjaava sinua.
Aavikon paahteessakin hän elvyttää voimasi
ja vahvistaa jäsenesi.
Sinä olet kuin vehmas puutarha,
kuin lähde, jonka vesi ei ehdy.

Prokimeni, 4. säv.: Te olette Herran siunatut, / Hänen, joka on tehnyt taivaan ja maan.

Liitelauselma: Kun Israel lähti Egyptistä.

EHTOOPALVELUS KESKIVIKKOILTANA

Avuksihuutostikiirat, 5. säv.

Liitelauselma: Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään Sinun nimeäsi.

Himoissa rikkaana minä olen pukeutunut teeskentelyn petolliseen asuun, / iloitsen hillittömyyden pahuudessa / ja osoitan mittaamatonta säälimättömyyttä, / kun ylenkatson mieleni, joka makaa katumuksen porteilla / nähden nälkää kaikkinaisesta hyvyydestä / ja sairaana huolimattomuuden tähden. / Mutta Herra, tee minut synneistä köyhäksi Lasarukseksi, / etten tarvitessani jäisi ilman virvoittavaa sormea / ja kieleni joutuisi sammumattoman tulen tuskiin. / Oi ihmisiä rakastava, // saata minut asumaan patriarkka Aabrahamin helmoihin!

Liitelauselma: Vanhurskaat kokoontuvat minun ympärilleni, kun Sinä minulle hyvin teet.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni.

Marttyyrien stikiira

Sielussanne kyltymätön halu te, pyhät marttyyrit, / ette kieltäneet Kristusta, / vaan kestitte hirveät ja moninaiset kidutukset. / Hirmuvaltiaitten röyhkeyden te kukistitte, / ja säilyttäen horjumattoman ja vahingoittumattoman uskon siirryitte taivasiin. / Kun teillä sen tähden on uskallus Hänen edessänne, // rukoilkaa, että Hän lahjoittaisi meille suuren armon!

Liitelauselma: Tarkatkoot Sinun korvasi minun rukousteni ääntä.

Toisia, Joosefin runo, 5. säv.

Jeesus, vaeltaessasi Jordanin toisella puolella / Sinä huusit kanssasi oleville: / Äsken kuollutta ystävääni Lasarusta valmistetaan juuri hautaukseen. / Mutta minä iloitsen teidän tähtenne, ystävänäni, / sillä te saatte tietää, / että muuttumattomana Jumalana minä tiedän kaiken, / vaikka näöltäni olenkin ihminen. / Menkäämme siis, tehkäämme hänet eläväksi, / niin kuolema saa makua siitä täydellisestä tappiosta ja tuhosta, jonka minä sille aiheutan // antaessani maailmalle suuren armon.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Uskovaiset, ottakaamme esimerkkiä Martasta ja Mariasta / ja lähettäkäämme Herran tykö sananviejinä jumalallisia tekoja, / että Hän tulisi ja nostaisi ylös mielemme, / joka makaa kuolleenä välinpitämättömyyden hirveässä haudassa / lainkaan tuntematta Jumalan pelkoa ja osoittamatta elon merkkiäkään. / Huutakaamme: Armollinen Herra, / katso, niin kuin Sinä kerran peljättävästi paikalle tullen teit eläväksi ystäväsi Lasaruksen, / tee kaikki meidätkin eläviksi // ja anna meille suuri armo!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Toinen, Theodoroksen runo, 6. säv.

Lasarus on haudassa toista päivää / ja näkee aikojen alusta asti kuolleet. / Hän näkee siellä outoja peljätyksiä ja lukemattoman joukon tuonelan kahleissa. / Hänen sisarensa itkevät katkerasti katsellessaan hänen hautaansa. / Mutta Kristus tulee tekemään eläväksi ystävänsä, / Hän joka kuulee kaikkien yksimielisen äänen: // Siunattu olet Sinä, Vapahtaja! Armahda meitä!

Ja 4 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Prokimeni, 4. säv.: Minä saan vaeltaa Herran kasvojen edessä / elävien maassa.

Liitelauselma: Minä rakastan Herraa, sillä Hän kuulee minun ääneni.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (43:26-31, 45:1-16):

Kun Joosef tuli taloon, he veivät hänelle lahjat ja lankesivat maahan hänen eteensä Joosef tervehti heitä ja kysyi: "Mitä kuuluu vanhalle isällemme, josta kerroitte minulle? Eläkö hän vielä?" He vastasivat: "Isällemme, sinun palvelijallesi, kuuluu hyvää. Hän on edelleenkin elossa." Ja he polvistuivat ja heittäytyivät kasvoilleen. Kun Joosef huomasi Benjaminin, oman äitinsä pojan, hän kysyi: "Tämäkö on nuorin veljenne, josta minulle puhuitte?" Ja hän sanoi: "Jumala siunatkoon sinua, poika!" Sitten Joosef poistui kiireesti, sillä nähdessään veljensä Benjaminin hän liikuttui niin, että hänen oli vaikea pidättää itkuaan. Hän meni sisähuoneeseen ja itki siellä. Pestyään kasvonsa hän tuli takaisin, pakottautui rauhalliseksi ja sanoi: "Tuokaa ruoka sisään." Nyt Joosef ei enää jaksanut hillitä itseään. Koska paikalla oli paljon palvelusväkeä, hän huusi: "Pois täältä kaikki!" Niinpä ketään vierasta ei ollut läsnä, kun Joosef kertoi veljilleen, kuka hän oli. Hän puhkesi itkemään niin suureen ääneen, että egyptiläiset faraon hovia myöten kuulivat sen. Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef. Vieläkö isäni elää?" Mutta hänen veljensä eivät tyrmistykseltään kyenneet vastaamaan hänelle mitään. Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa tänne minun luokseni." He astuivat lähemmäksi, ja hän sanoi: "Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka te myitte Egyptiin. Mutta älkää olko murheissanne älkääkään syyttäkö itseänne siitä, että olette myyneet minut tänne, sillä Jumala lähetti minut teidän edellänne pelastamaan ihmishenkiä. Nälkä on nyt jo kaksi vuotta vallinnut kaikkialla, ja edessä on vielä viisi vuotta, joina ei kynnetä peltoa eikä korjata satoa. Mutta Jumala lähetti minut teidän edellänne, jotta te

jäisitte eloon ja teidän sukunne säilyisi maan päällä ja monet pelastuisivat. Te ette siis lähettäneet minua tänne, vaan Jumala, ja hän asetti minut faraon neuvonantajaksi, koko hänen valtakuntansa herraksi ja Egyptin maan valtiaaksi. "Menkää nyt kiireesti isäni luo ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on asettanut minut koko Egyptin herraksi. Tule viipymättä tänne minun luokseni, niin saatte asua minun lähelläni Gosenin maakunnassa, sinä, poikasi ja heidän lapsensa. Te saatte tuoda tänne lampaanne, vuohenne, nautakarjanne ja kaiken muun teille kuuluvan. Minä huolehdin sinun elatuksestasi, niin ettet sinä eikä sinun perheesi tai kukaan muukaan väestäsi jää puutteeseen, sillä nälkävuosia on vielä viisi jäljellä.' Näettehän omin silmin, ja veljeni Benjamin näkee, että minä itse puhun teille. Kertokaa vielä isälleni, miten korkeassa asemassa minä olen Egyptissä ja mitä kaikkea olette nähneet, ja tuokaa isä kiireesti tänne." Sitten Joosef lankesi veljensä Benjaminin kaulaan ja puhkesi itkuun, ja myös Benjamin syleili häntä ja itki. Ja Joosef suuteli ja syleili itkien kaikkia veljiään. Sen jälkeen hänen veljensä puhelivat pitkään hänen kanssaan. Kun tieto Joosefin veljien saapumisesta tuli faraon hoviin, se oli mieleen faraolle ja hänen hovimiehilleen.

Prokimeni, 4. säv.: Minä täytän lupaukseni Herralle / kaiken Hänen kansansa edessä.

Liitelauselma: Minä uskon, sentähden minä puhun, minä, joka olin kovin vaivattu.

Sananlaskujen kirjasta (2:23-22:4):

Joka suunsa ja kielensä varoo, se henkensä ahdistuksilta varoo. Pilkkaajan nimen saa julkea röyhkeilijä, jonka meno on määrätöntä julkeutta. Oma halu laiskan tappaa, sillä hänen kätensä eivät tahdo työtä tehdä. Aina on hartaasti haluavia, mutta vanhurskas antaa säästelemättä. Jumalattomien uhri on kauhistus; saati sitten, jos se tuodaan ilkityön edestä! Valheellinen todistaja hukkuu, mutta kuunteleva mies saa aina puhua. Julkeiksi tekee jumalaton kasvonsa, vakaiksi tekee oikeamielinen tiensä. Ei auta viisaus, ei ymmärrys, ei mikään neuvo Herraa vastaan. Hevonen on varustettu taistelun päiväksi, mutta voitto on Herran hallussa. Nimi on kalliimpi suurta rikkautta, suosio hopeata ja kultaa parempi. Rikas ja köyhä kohtaavat toisensa; Herra on luonut kumpaisenkin. Mielevä näkee vaaran ja kätkeytyy, mutta yksinkertaiset käyvät kohti ja saavat vahingon. Nöyryyden ja Herran pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä.

Ja Ennenpyhitettyjen lahjain liturgia